

Formanden: Der er begjært Afſlutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Schjørring, Wille, Briz, Adler, Steen, Schønheyder, Gad, L. C. Barfen, Klein, Raben, J. Ree, Rosenørn, Grifſen, P. Hanſen, Beth. Der er ikke Andre, ſom have begjært Ordet, end Folkethingsmændene fra Frederiksberg Amts 5te Valgkreds (B. Chriſtensen) og Standerborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen).

Ved den derpaa foretagne Afſtemning forkaſtede des imidlertid Forſlaget om Afſlutning med 40 St. mod 39, og ſølgelig forſattes Forhandlingerne.

B. Chriſtensen: Jeg har kun begjært Ordet for at gjøre den korte Bemærkning, at det ganſte viſt forholder ſig rigtigt, ſom den ærede Ordfører har ſagt, at de Gageſatſer, han anførte, ledſagede mit diſſentierende Votum, men det er ogſaa viſt, at mit oprindelige Udgangspunkt netop var de Satſer, jeg her har foreſlaaet for Stabsofficererne, nemlig fra 2000 til 3500 Rd., iſølge et Budget for Infanteriet, ſom jeg forelagde i Forſvarscommiſſionen den 7de April ſ. A., og ſom jeg har her i Haanden. Grunden, hvorfor jeg ſenerer forhøiede Satſerne, vil Enhver, ſom blandt Andet har hørt den ærede Ordførers Ytringer for høiere Gager, let kunne forſtaa. Det er en ſuccesſiv Forhøiſſe, ſom er ſteet i Haab om derved at gjøre den hele Sag mere modtagelig og at ſvække Modſtanden derimod hos ikke ſaa Medlemmer, ſom lagde Vægt derpaa.

N. Jensen: Jeg maa bringe det høie Thing min Tak, fordi det denne Gang har tilladt mig at gjøre nogle Bemærkninger imod den ærede Ordførers Foredrag, ſaaledes at det ikke nu kommer til at gaae, ſom det gik ſidſt, da man ved en Afſlutning ſik mig forhindret fra at imødegaae de Bemærkninger, ſom bleve fremførte af den ærede Ordfører. — Denne meente navnlig at burde lægge en ſærdeles Vægt paa den Omſtændighed, at Undersøgelſer, ſom han har ladet anſtille, eller i alt Fald Reſultater af ſaadanne Undersøgelſer, ſom ere komne ham ihænde fra rene og gode Kilder,

gik ud paa, at den Lønning, ſom nu gives den menige Soldat, er tilſtrækkelig, medens han dog indrømmede, at der fra andre Sider var kommet Indſigtelſer, ſom gave et modsat Reſultat. Naar den høitærede Ordfører lægger en ſaa ſtor Vægt paa den Omſtændighed, at Nogle — Faa eller Mange — mene, at denne Lønning er tilſtrækkelig, ſkal jeg minde ham om, hvad jeg forøvrigt udtalte før, at den høitærede Miniſter ved en tidligere Behandling af denne Sag ſelv erkjendte, at han anſeer det for rimeligt, at det, hvis Staten engang ſkulde komme til at levere Soldaterne Koſt in natura, vilde være nødvendigt at udrede et større Beløb dertil, end der nu ydes til deres Lønning, men dertil ligger en klar Erkjendte af den høitærede Miniſter af, at den Lønning, ſom nu gives, ikke er tilſtrækkelig til at forpleie de Menige paa en ſaa forſvarlig Maade, ſom det kunde ventes at vilde ſtee, naar Miniſteren paatog ſig at forſyne dem med Koſt in natura. — Den ærede Ordfører fremførte en anden Omſtændighed, hvorpaa han ligeledes lagde overmaade ſtor Vægt, nemlig, at Krigsminiſteren er den menige Soldats Forſorg, og at det vilde være at ſtille den høitærede Miniſter i et ſkjævt Forhold til den menige Soldat, hvis man forhøiede hans Lønning imod Miniſterens Inſte. Til denne Bemærkning ſkal jeg for det Førſte ſvare, at jeg mener, at Rigsdagen ligeſaafuldt ſom Krigsminiſteren er den menige Soldats rette Forſorg, og dernæſt, at medens jeg naturligviis er villig til at indrømme, at det er Krigsminiſteren og ikke Rigsdagen, der i alle Spørgſmaal af reent militair Natur ſkal tage ſig af den menige Mandſ Sag, maa jeg paa den anden Side ſtandholde, at det foreliggende Spørgſmaal aldeles ikke vedrører det militaire Forhold. Det berører ſaaſindt det militaire Forhold, at det i høi Grad har overraſket mig, at Indſigtelſen imod en Forhøiſſe af Lønningerne er fremkommen fra den høitærede Krigsminiſter, medens en ſaadan Indſigtelſe, hvis den ſkulde fremkomme, naturligt maatte fremkomme fra Finantsminiſteren, thi det er et finantsielt, men ikke et krigsminiſterielt Spørgſmaal, ſom her foreligger. Den ærede Ordfører lagde en ſaadan Vægt paa det